

Dosar nr. 3145/ /

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECTIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 1202/CA/2010

Ședința publică din 19 Noiembrie 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pentru astăzi pronunțarea sentinței în soluționarea acțiunii formulată de reclamantul BIROU NOTAR PUBLIC cu sediul în Oradea, str. Publicii, nr. , județul Bihor, în contradictoriu cu ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR ambele cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 2-4, județul Bihor și pârâții și ambii cu domiciliul ales în Oradea, str. , nr. 18, ap.2, județul Bihor, având ca obiect anulare act administrativ

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterile a avut loc în ședința publică din .2010 când s-a întocmit încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta sentință prin care instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 05.11.2010, .2010 și .2010, când :

TRIBUNALUL
DELIBERAND:

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de 28.4.2009 reclamantul BIROUL NOTAR PUBLIC a solicitat în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea raportului de inspecție fiscală nr. / 12.2008, a deciziei de impunere privind impozitul pe venit suplimentar de plată nr. / 2008, a deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. / 2008 și a deciziei nr. 3/ 3.02.2009.

În motivarea acțiunii reclamantul arată că pârâta AFP Oradea a nesocotit flagrant dispozițiile art.98 alin.3 din codul de procedură fiscală atunci când a

stabilit prin avizul de inspecție fiscală nr. 16777/10.10.2008 o perioadă de control de 5 ani în loc de 3 ani. În acest sens, reclamantul arată că în conformitate cu dispozițiile art.98 alin.3 cod procedură fiscală controlul fiscal se poate întinde pe ultimii 5 ani numai dacă există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, condiție neîndeplinită în cauză. Reclamantul mai arată că încălcarea dispozițiilor art.98 alin.3 din c.pr.fiscală atrage nevaliditatea și nelegalitatea avizului de inspecție fiscală și implicit nulitatea actelor administrativ fiscale atacate. De asemenea, reclamanta mai arată că toate facturile fiscale anexate în copie și care sunt documente justificative pentru toate „ cheltuielile tăiate „ de inspecție sunt legale și întocmite conform OMF nr.1850/2004. Se mai arată că inspectorii fiscali au reținut în mod nelegal că unele cheltuieli efectuate de reclamant nu sunt justificate și nu sunt efectuate în scopul realizării venitului.

Reclamantul mai învederează că organul fiscal în mod nelegal a reținut că suma de 1.200 lei reprezentând cheltuieli cu medicamente, suma de 1.200 lei cheltuieli cu achiziția de plante, flori, ghivece, suma de 1.200 lei reprezentând cheltuieli cu achiziția unor lentile pentru ochelari, suma de 1.200 lei contravaloarea unor piese de achiziții auto, suma de 1.200 lei reprezentând contravaloarea achiziționării unor produse de curățenie și igienizare , suma de 1.200 lei cheltuieli cu înrămarea a zece tablouri, suma de 1.200 lei cheltuieli cu achiziționarea de produse pentru igienă și îngrijire corporală și suma de 1.200 lei reprezentând cheltuieli cu produse de protocol, cheltuieli efectuate în cursul anului 2003 sunt nedeductibile fiscal întrucât nu au fost efectuate în interesul activității.

De asemenea, reclamantul mai arată că și cheltuielile efectuate în anul 2004 constând în cheltuieli cu plante, flori, ghivece, achiziționarea unor rame și lentile pentru ochelari, cheltuieli cu achiziționarea unor materiale de construcții (polistiren, ciment, etc.) a unei căzi de baie, cu achiziționarea unui mobilier din PAL cu achiziționarea unor obiecte de inventar(aspirator, etc.) a unor produse de curățenie și igienizare și cheltuieli de protocol au fost apreciate de organele fiscale ca fiind nedeductibile fiscal.

Totodată reclamantul arată că și cheltuielile efectuate în anul 2005 constând în achiziționarea de plante, flori, ghivece , unelte (găleată, ciocan, et.c) piese auto, rame și lentile pentru ochelari, fotolii, mobilier, produse de curățenie și igienizare, au fost greșit calificate de organele fiscale ca fiind nedeductibile fiscal.

Se mai arată că și cheltuielile aferente anilor 2006 și 2007 constând în materiale și bunuri (hidrofor, baterii de duș, etc.) piese de schimb auto, scaune din piele, aspirator, produse de curățenie și igienizare trebuiau calificate de pârâtă ca fiind deductibile fiscal și pe cale de consecință să nu-i stabilească plata nelegală a impozitelor suplimentare prin actele administrativ fiscale atacate.

În drept a invocat dispozițiile Legii 554/2004.

Prin completarea de acțiune înregistrată la data de 05.12.2009 (fila 197 dosar) reclamantul a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună și obligarea părților **Mădălina Iacob și Ștefan Iacob** – inspectori fiscali care au efectuat inspecția fiscală, în solidar cu pârâta AFP Oradea la plata sumei de **100.000 lei** reprezentând prejudiciu suferit de reclamant ca urmare a folosirii abuzive a spațiului biroului notarial pentru efectuarea inspecției fiscale și la **100.000 lei** cu titlu de daune morale. În motivarea completării de acțiune reclamantul arată în esență că inspectoriile fiscale care au efectuat inspecția fiscală în urma căreia a emis actele administrativ - fiscale atacate i-au cauzat un prejudiciu prin activitatea lor abuzivă și de rea credință. Astfel , reclamantul arată că cei doi inspectori nu au respectat timpul de lucru destinat controlului rezolvându-și tot felul de probleme personale, neutilizând eficient timpul destinat inspecției fiscale. De asemenea, se arată că inspectoriile au ocupat tot spațiul pus la dispoziție și au împiedicat prin aceasta accesul clienților în spațiul biroului notarial ceea ce a condus la încasări reduse în noiembrie 2008, au dovedit lipsa de politețe și de respect prin aceea că au consumat plăcinte pe actele controlate, nu au respectat obligația de a nu dezvălui informațiile dobândite în timpul activității profesionale relatând cu lux de amănunte natura și cuantumul obligațiilor fiscale informații dobândite cu ocazia unor controale efectuate anterior la alte birouri notariale. De asemenea reclamantul mai arată că reaua- credință a inspectorilor fiscali este dovedită și prin aceea că deși conform art.107 alin.3 c.pr.fiscală aveau obligația să-i comunice în timp util data , ora și locul prezentării concluziilor inspecției, aceștia au venit neanunțați în data de 05.12.2008.

În drept a invocat dispozițiile art.16, art.28 alin.1 din legea 554/2004, art.132 și 134 c.pr.civilă.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor prin întâmpinarea de la fila 280 dosar a solicitat respingerea acțiunii formulate și menținerea ca legală și temeinică a actelor administrativ fiscale atacate. În motivarea întâmpinării pârâta arată că din totalul cheltuielilor înregistrate de reclamant în registrul jurnal de încasări și plăți pe anii 2005, 2006 și 2007 cheltuieli în sumă de **21.000 lei** sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal, deoarece nu au fost efectuate în scopul desfășurării activității. Totodată pârâta mai arată că pentru perioada 2003 – 2004 reclamantul a înregistrat în contabilitate cheltuieli în sumă de **100.000 lei** care nu îndeplinesc condițiile legale pentru a putea fi considerate deductibile fiscal. Pârâta mai arată că perioada de inspecție fiscală a fost prelungită la 5 ani întrucât a existat indicii privind diminuarea impozitului determinate de cuantumul cheltuielilor declarate de reclamantă pe anii 2003-2004 raportat la venitul brut realizat.

În drept a invocat dispozițiile OG nr.92/2003 și ale Legii nr.571/2003.

Pârâții **Mădălina Iacob și Ștefan Iacob** prin întâmpinarea de la fila 288 dosar au invocat excepția inadmisibilității completării acțiunii, excepție respinsă prin încheierea pronunțată la data de 20.01.2010 iar pe fond au solicitat

respingerea acțiunii ca neîntemeiată. În motivarea întâmpinării pârâții arată că reclamantul nu a făcut dovada unui prejudiciu cert și clar determinat, a faptei ilicite cauzatoare de prejudicii, a vinovăției lor în cauzarea presupusului prejudiciu și nici a raportului de cauzalitate între fapta comisă și acel prejudiciu.

În drept au invocat dispozițiile Legii nr.554/2004.

Din coroborarea întregului material probator aflat la dosar, instanța reține în fapt următoarele :

Prin decizia de impunere nr. / / .2008 întocmită în baza raportului de inspecție fiscală nr. / / .2008 s-a stabilit în sarcina reclamantului Biroului Notar Public obligații de plată la bugetul de stat a sumei totale de lei din care lei impozit pe venit, lei majorări de întârziere aferente și lei penalități de întârziere aferente. Împotriva deciziei de impunere nr. / / .2008 reclamantul a formulat contestație administrativă care a fost respinsă ca nefondată prin decizia nr. / / .2009.

Examinând legalitatea și temeinicia măsurilor dispuse prin actele administrativ fiscale atacate instanța reține în fapt următoarele :

Referitor la nulitatea avizului de inspecție fiscală nr. / / .10.2008 ca urmare a încălcării art.98 din OG 92/2003 prin aceea că s-a extins inspecția fiscală de la 3 ani la perioada de 5 ani, instanța urmează să constate că în conformitate cu dispozițiile art.98 alin.3 lit.a din OG nr.92/2003, la contribuabilii mici și mijlocii inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații : a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

Din examinarea raportului dintre venituri și cheltuieli aferente perioadei 2003 – 2004 organul fiscal a constatat că venitul brut realizat de reclamant în această perioadă era mai mic decât cheltuielile aferente veniturilor pentru aceeași perioadă în condițiile în care venitul net declarat pe anii 2003 (lei) și respectiv 2004 (lei) era mic în comparație cu cele declarate de alți contribuabili cu activități similare. Prin urmare, organul fiscal în mod temeinic și legal a apreciat că sunt incidente în cauză dispozițiile art.98 alin.3 lit.a din OG nr.92/2003 și a procedat la extinderea perioadei de inspecție fiscală la 5 ani. Mai mult, avizul de inspecție fiscală este doar un act procedural prealabil începerii inspecției fiscale și nu poate avea nici un efect asupra validității și legalității inspecției fiscale astfel încât invocarea nulității inspecției și implicit a actelor administrativ fiscale întocmite cu ocazia inspecției ca urmare a „ neîndeplinirii condițiilor de formă „, a avizului de inspecție fiscală invocată de reclamant nu are nici un suport legal.

În ceea ce privește fondul cauzei instanța urmează să constate că organele fiscale prin înscrisurile contestate i-au imputat reclamantului plata unui impozit

suplimentar în sumă de lei ca urmare a faptului că anumite cheltuieli efectuate de acesta în anii 2003 – 2007 au fost înregistrate în contabilitate ca fiind deductibile deși în realitate aceste cheltuieli nu aveau aceste caracteristici. Astfel, din totalul cheltuielilor înregistrate de reclamant în perioada 2003 – 2007 organul fiscal a apreciat că suma totală de lei este nedeductibilă din punct de vedere fiscal, întrucât cheltuielile nu au fost efectuate în scopul desfășurării activității, unele bunuri au fost folosite de către reclamant pentru uzul său personal iar alte bunuri achiziționate nu se aflau la biroul notarial.

Conform art.48 alin.4 lit.a din Legea 571/2003” condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt : a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente ,, iar potrivit alin.7 lit.a din același articol ,, nu sunt cheltuieli deductibile sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale ,,.

Transpunând aceste texte de lege pe cheltuielile apreciate de inspectorii fiscali ca fiind nedeductibile, instanța reține temeinicia și legalitatea constatărilor făcute prin actele administrativ fiscale atacate. Astfel, este evident că achiziționarea de plante, flori și pământ pentru plante, achiziționarea de unelte cum ar fi betonieră, roabă, hidrofor, baterii de duș, lavoare, oglinzi, gresie, faianță, adeziv, vopsele, obiecte pentru care nu s-au prezentat deviz de lucrări din care să rezulte că bunurile s-au încorporat în lucrările efectuate la spațiile biroului notarial, achiziționare de rame și lentile pentru ochelari, achiziționare de mobilier, bunuri și obiecte de inventar care nu au fost găsite la sediul biroului notarial (aspirator Electrolux, aspirator Alaska, expreso cafea, combină Sony, aragaz , frigider, scaune din piele, etc.) , achiziționarea de produse de curățenie și igienizare pe baza unor facturi din care nu se pot identifica produsele cumpărate în concret, achiziționarea unor produse de igienă și îngrijire corporală constând în medicamente, cosmetice, creme, pastă de dinți, precum și achiziționarea de piese de schimb auto pentru care nu s-a prezentat devize de lucrări din care să rezulte că piesele au fost folosite pentru reparații la autoturismul proprietatea biroului notarial, sunt cheltuieli care nu sunt efectuate în cadrul activității de notariat fiind cheltuieli efectuate pentru uzul personal sau al familiei notarului public, aceste cheltuieli nefiind deductibile din punct de vedere fiscal. Aceste aprecieri sunt întărite și de Normele metodologice de aplicare a codului fiscal care la punctul 37 alin.2 stipulează că pentru a putea fi deduse cheltuielile aferente veniturilor trebuie să fie efectuate în interesul direct al activității.

De asemenea, conform art.15 din Ordinul 1040/2004, documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare. Ori, din examinarea facturilor depuse la dosar, instanța constată că acestea nu conțin aceste informații precizând generic ,, produse de curățenie și igienizare ,,.

Față de aceste considerente, instanța constată că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că suma de lei reprezentând cheltuieli efectuate în cursul anilor 2003 – 2007 sunt nedeductibile fiscal la calculul venitului net anual impozabil și a impozitului pe venit și-au imputat reclamantului plata impozitului pe venit suplimentar prin decizia de inspecție atacată.

Ca urmare a neplății la scadență a sumelor imputate suplimentar, reclamantul datorează în conformitate cu art.115 și 120 din OG nr.92/2003 majorări de întârziere iar în baza art. 121 din același act normativ penalități de întârziere.

În ceea ce privește completarea la acțiune prin care solicită despăgubiri materiale și morale, instanța urmează să constate că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile antrenării răspunderii civile delictuale, reclamantul nefăcând dovada prin nici un mijloc de probă că a suferit un prejudiciu material ca urmare a efectuării inspecției fiscale, scăderea încasărilor invocate de acesta nedatorându-se acestei inspecții fiscale. De asemenea, nici reaua credință a inspectorilor fiscali invocată de reclamant nefiind dovedită în cauză. De altfel, cei doi inspectorii fiscali au făcut obiectul unei anchete administrative ca urmare a sesizărilor făcute de reclamant în urma căreia s-a stabilit nevinovăția acestora. Totodată, în cauză nu s-a făcut dovada unui prejudiciu moral pe seama reclamantului, ținând cont pe de-o parte că reclamantul este persoană juridică iar pe de altă parte persoana fizică care este titularul biroului nu a făcut dovada acelui prejudiciu moral care să justifice acordarea daunelor morale.

Pentru acest considerent instanța urmează să respingă ca nefondată acțiunea completată.

Ca o consecință a respingerii acțiunii în baza art.274 c.pr.civilă obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată în favoarea pârâților și

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Respinge ca nefondată acțiunea completată formulată de reclamanta BIROUL NOTAR PUIBLIC cu sediul în Oradea, str. republicii, nr.26, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâții DGFP BIHOR și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA ambele cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 2-4, județul Bihor și și ambii cu domiciliul ales în Oradea, str. nr. 13, ap.2, județul Bihor, pentru anularea raportului de inspecție fiscală nr. / .2008, avizul de inspecție fiscală nr. / .2008, Decizia de impunere nr. / .2008, Decizia de

nemodificare a bazei de impunere nr. 1000/10.02.2008 și a Deciziei nr. 1000/10.02.2009, precum și pentru acordarea de despăgubiri.

Obligă reclamanta la plata în favoarea pârâților și a sumei de lei cu titlu de onorariu de avocat.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 10.02.2010.

Președinte,

Grefier,

ROMANIA
[Signature]